Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26207
Copyright: Admont, Benediktinerstift

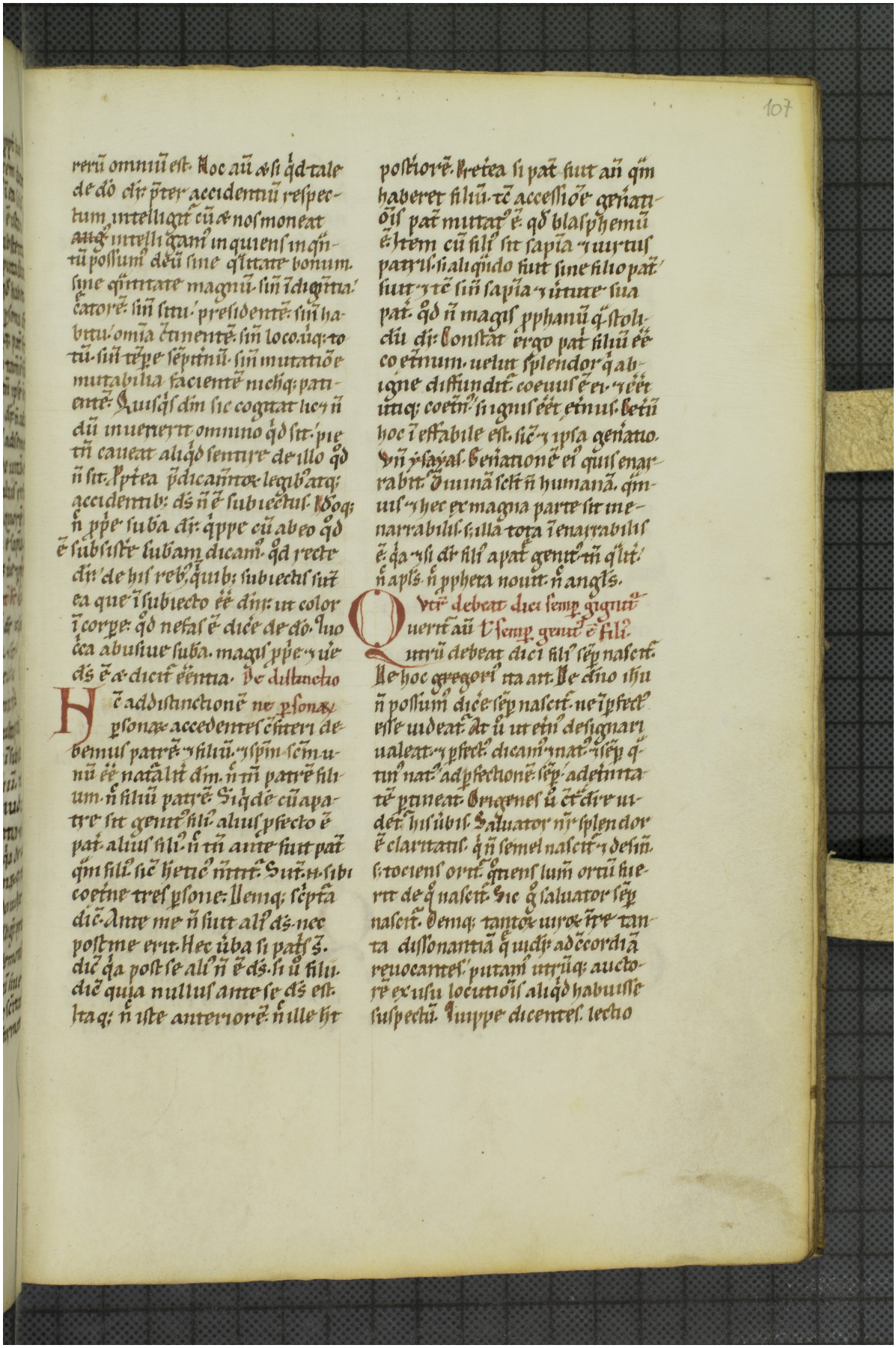

rerũ omniũ est. Hoc aũ ꝗ si ꝗd tale
de dõ dr̃: ptr̃ accidentiũ respec-
tum intelligit cũ ꝗ nos moneat
aug̃ intelligam in quiens in qn-
tũ possum deũ sine qlitate bonum.
sine qntitate magnũ. sin ĩdiqnta-
catorẽ. sin situ. presidentẽ. sin ha-
bitu. omia ĩtinentẽ. sin loco. ubiq; to-
tũ. sin tẽpe sẽpiternũ. sin mutatiõe
mutabilia facientẽ nichilq; pati-
entẽ. Quisq; dm sic cogitat nec ꝗ
dũ inuenerit omnino ꝗd sit. pie
tũ caueat aliꝗd sentire de illo ꝗd
ñ sit. Ppter pdicamẽtorũ legib̃ atq;
accidentib̃: ds ñ ẽ subiectus. Hoq;
ñ ppe suba dr̃: ꝗppe cũ abeo ꝗd
ẽ subsistẽ subam dicam. ꝗd recte
dr̃ de his reb̃ quib̃ subiecta sũt
ea que ĩ subiecto ẽ dr̃: ut color
ĩ corpe. ꝗd nefas ẽ dicẽ de dõ. Ino
ꝗca abusiue suba. magis ppe. ꝗ ue
ds ẽ a dicit ẽentia. De distinctio

Hẽ addistinctionẽ ne psonarũ
psonarũ accedentes cõsiderẽ de-
bemus patrẽ. ꝗ filiũ. ꝗ spm scm. u-
nũ ẽ natãlit dm. ñ tñ patrẽ filiu-
um. ñ filiũ patrẽ. Si ꝗdẽ cũ a pa-
tre sit genit filio. aliis pfecto ẽ
pat. aliis filio. ñ tñ ante fuit pat
qm filio. sic hẽtẽ nitit. Sũt. u. sibi
coetne tres psone. Hemq; sẽpta
dicẽ. ante me ñ fuit alio ds. nec
post me erit. Hec ũba si pat̃ ꝛ.
dicẽ ꝗa post se alio ñ ẽ ds. si ũ filio
dicẽ quia nullus ante se ds est.
Itaq; ñ iste anteriorẽ. ñ ille hi
posteriorẽ. Ercea si pat̃ fuit aliq̃ qm
haberet filiũ. tẽ accessiõe genãti-
onis pat̃ mutat̃ ẽ. qd blasphemũ
ẽ. Item cũ filio sit sapia. ꝗ uirtus
patris. si aliqndo fuit sine filio pat̃
fuit. ꝗ tẽ sine sapia. ꝗ uirtute sua
pat̃. qd ñ magis pphanũ ꝗ stolidũ
dr̃: Constat ergo pat̃ filiũ ẽẽ
coetnum. uelut splendor ꝗ ab
igne diffundit̃ coeuus ẽ ei. ꝗ ẽẽt
utq; coetn̄. si ignis ẽẽt eternus. Ecẽ
hoc ĩ effabile est. sic. ꝗ ipsa genatio.
Vnde ysayas. Generationẽ eius quis enar-
rabit. Omina scit ñ humana. qm
uis. ꝗ hec ex magna parte sit me-
narrabilis. s. illa tota ĩenarrabilis
ẽ. ꝗa. ꝗ si dr̃ filio a pat̃ genit̃ ñ qlit.
ñ apls. ñ ppheta nouit. ñ angls.

Quẽ debeat dici semp gignẽ
uerit aũ Vel semp genit̃ ẽ filio
utrũ debeat dici filio sẽp nasciẽ.
De hoc gregorio ita ait. De dno ihsu
ñ possum dicẽ sẽp nasciẽ. ne ĩ pfect̃
esse uideat. Ar ũ ut eius designari
ualeat. ꝗ pfect̃ dicam. ꝗ nat̃. ĩ sẽp q̃
tum nat̃ ad pfectionẽ sẽp adeptam
tẽ ptineat. Origenes ũ ẽt dicere ui-
det̃ hisũbis. Saluator nr̃ splendor
ẽ claritatis. ꝗ ñ semel nasciẽ. ꝗ desin.
s. tociens ortũ. quiens lum̃ ortũ fue-
rit de ꝗ nasciẽ. Sic ꝗ saluator sẽp
nasciẽ. Hemq; tantorũ uirorũ ĩre tan-
ta dissonantia ꝗ uidr̃: adcẽordia
reuocantes. putam̃ utrũq; auctorẽ ex usu locutiõis aliꝗd habuisse
suspectũ. Iuppe dicentes. lectio